

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
อารมณ์ของธรรม อารมณ์ของกิเลส

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ กิโลกับ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๖๓ ดอลลาร์ กฐินเงินสดได้ ๑๑ กอง รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๒๖๓ กิโล กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กอง ทองคำได้ ๕๖๙ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๑ กิโล ๕๒ บาท ๑ สลึง เงินสดได้ ๒,๒๖๒ กอง เท่ากับตัวเงิน ๓,๖๑๙,๒๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๒,๗๓๑ กอง ยังขาดอยู่อีก ๘๑,๒๖๙ กอง

ขยับเข้าเรื่องพวกเรา อย่าอ่อนแอไม่ได้นะ เป็นระยะที่จะเร่งเครื่องเร่งเรื่อย ๆ เรื่องจะออมจะเบาหรือผ่อนผันมันเป็นของตนเอง แต่เร่งเครื่องมันยากอยู่นะ เมื่อวานนี้ได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องหม่อมอู่ชนะ นำฟังดี เขาออกหนังสือพิมพ์เมื่อวานนี้เรื่องหม่อมอู่ชนะ มาเกี่ยวกับเรา นำฟังตลอด เรียกว่าทางพื้นนี้โล่ง ๆ ที่จะก้าวเดินต่อไป พื้นฐานของเราดีแล้ว ๆ เรื่อยไป มีแต่จะก้าวเดินบุกเบิกข้างหน้าไปเรื่อย ไม่ต้องห่วงข้างหลังแล้วว้างฟังอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อวานนี้ เดียวนี้เราเลยกลายเป็นนักหนังสือพิมพ์ไปแล้วนะ แต่ก่อนไม่เคย ตัดขาดสะบั้นเลย ที่นี้พอมาเกี่ยวกับการบ้านการเมืองก็ต้องได้ฟัง สังเกตสอดรู้อยู่ในหนังสือเป็นข่าว เพราะฉะนั้นจึงได้ฟังเรื่องหนังสือพิมพ์เรื่อย ๆ แต่อ่านไม่ได้เรื่องแล้ว ให้คนอื่นอ่านให้ฟัง

เมื่อวานนี้อ่านเรื่องหม่อมอู่ชนะกับธนาคารชาติ กับเงินของพวกเราที่มาในที่ต่าง ๆ มันไหลเข้ามา ๆ ก็รู้สึกที่น่าตื่นเต้นเหมือนกัน คือมันไหลเข้ามา ถ้าเราดูนอก ๆ เฝิน ๆ นี้เรียกว่าไม่มีเหตุมีผลเลย แต่มันก็ไหลเข้ามาเรื่อย ๆ มันแปลก จะปฏิเสธผลที่เห็นอยู่ นี้ก็ปฏิเสธไม่ได้ ว่ามาจากไหนก็ไม่ทราบ แต่มันก็มาของมันเรื่อย นี้ที่มันแปลกกว่านี้ ฟังอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อคืนนี้ ก็ดีอยู่

สำหรับดอลลาร์นี้ยังงัดต้องได้ ๑๐ ล้านแน่ ๆ เพราะทองคำเวลานี้ขาดอยู่ตั้ง ๔ ตันกว่า ก้าวไป ๆ กว่าจะถึง ๑๐ ตัน ดอลลาร์ที่ขาดอยู่ ๓ ล้านนี้จะต้องถึงเต็มจำนวน ๑๐ ล้านเหมือนกัน ทองคำ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ที่เคียงข้างกันไป แต่สำหรับดอลลาร์เรายังไม่ค่อยเป็นห่วงมากกว่าทองคำ ทองคำรู้สึกว่าเป็นห่วงมากกว่า ถ้าได้ทองคำตามจุดที่หมายนี้แล้วหลวงตาพอใจเลย เต็มเหนี่ยวในหัวใจที่เรากำหนดทุกสิ่งทุกอย่าง เพียบพร้อมไว้หมดในนี้ มาออกเป็นทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ออกจากนี้ไป

ถ้าได้ตามนี้แล้วเราพอใจในการช่วยชาติคราวนี้ หลับไหลไปเมื่อไรเราไม่เป็นห่วง นี้เราเป็นห่วงพี่น้องชาวไทยเราใน ๑๐ ตันนี้ ไม่ห่วงอันอื่น เพราะอันนี้เป็นเครื่อง

หมายของชาติเราอย่างสำคัญมากทีเดียว ที่ปลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่มันกำลังจะช้ำช้ำ
 ขยำเมืองไทยเราให้จมในทะเลหลวงเมื่อ ๓-๔ ปีผ่านมานี้ มองดูอะไร ๆ เหลืองไป
 หหมด ไม่ใช่เหลืองอร่ามนะ เหลืองเป็นพื้นเป็นไฟจะเผาไหม้คนทั้งชาติ มองดูอะไรจนจะ
 ดูไม่ได้นะ เวลานี้ก็ค่อยฟื้นขึ้นมา ๆ ทุกอย่างฟื้น ๆ ทองคำเราก็ฟื้นไปก่อน ๑๐ ตัน
 แล้ว กำลังฟื้นขึ้นมา

เราจึงพยายามจะเอาจุดนี้ให้ได้ ปักธงตรงไหนก็ต้องเอาให้ได้ อันนี้ไม่สุดวิสัย
 ของพี่น้องชาวไทยเราในทองคำ ๔ ตันกว่า ที่เราได้ผ่านมาแล้ว ๕ ตันกว่า ก็เพราะกำลัง
 วังชาของพี่น้องทั่วแดนไทยเรา มาเป็นทองคำ ๕ ตันกว่าแล้ว ยังขาดอยู่อีก ๔ ตันกว่า
 เอาให้ได้ตรงนี้นะ หุดหวิด ๆ หุดหวิดเพื่อจะกำนะ ไม่ใช่หุดหวิดเพื่อจะหลุดมือไป
 หลุดมือไม่ได้ว่าจั้นเถอะ หลวงตาบ๊วยยังไม่ตายจะหลุดไปไม่ได้ ถ้าหลวงตาบ๊วยแล้วก็
 สุดวิสัย เวลานี้ยังไม่สุดวิสัย จึงต้องเอาให้เต็มเหนี่ยว น้ำหนักทองคำ ๑๐ ตันเราก็ไม่
 เคยมีคราวนี้ ในขณะที่เดียวกันเราก็ไม่เคยมีที่เมืองไทยจะจมดิ่งที่ผ่านมาแล้วนี้ ที่นี้ก็ไม่
 เคยมีแหละที่จะได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันมาลบล้างอันนี้ มันแก้กันตรงนี้นะ เพราะ
 ฉะนั้นเอาให้ดี

เงินสดเราที่มีอยู่ในธนาคารเวลานี้ให้ต่ำกว่า ๕๐ ล้านไม่ต่ำ จะเกินกว่านั้นอยู่
 แต่ที่เราแน่ใจนั้นแน่ใจแล้วว่าจุด ๕๐ ล้าน เงินในบัญชีธนาคารนี้เราไม่เคยถอนไปใช้ใน
 ทางใดนะ ถอนออกมาปั๊บก็ซื้อทองคำเลย จากนั้นก็เข้าในบัญชีตามเดิม ๆ อันนี้ก็รอ
 เพื่อจะเอาซื้อทองคำ ไม่คิดที่จะดึงอันนี้ออกไปช่วยชาติบ้านเมืองทั้งหลาย เราจะเอา
 ส่วนอื่นออก ๆ อันไหนที่เข้าในบัญชีแล้วจะไม่เอาออก เป็นความมั่นใจตลอดมาอย่าง
 นั้น เวลาถอนก็ถอนตามนั้นเลย ไม่ถอนออกไปทางอื่น ถอนเข้าสู่ทองคำ นี้เราก็ได้เงิน
 สดไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้านแหละ เวลานี้ร่อยหรอมากนะเงินโอน อันนี้เราก็ไม่ตำหนิพี่น้อง
 ชาวไทย เราตำหนิใจของเรา ตำหนิร่างกายของเรา มากกว่าที่จะไปตำหนิพี่น้องทั้งหลาย

ก็เป็นธรรมดาต้องมีพักเครื่องบ้างเป็นธรรมดา เราเองก็ไม่เข้มแข็งเหมือนแต่
 ก่อน เราจึงไม่ตำหนิพี่น้อง ต้องตำหนิเราว่าเราไม่ค่อยเข้มแข็งดั่งดั่งเหมือนแต่ก่อน ที่นี้
 พวกนั้นก็พักผ่อนนอนหลับครอก ๆ แครก ๆ บ้าง เราจึงบอกว่าเราไม่ตำหนิพี่น้องชาว
 ไทย มันขึ้นอยู่กับเราเหมือนกัน จักรตัวหน้าจักรตัวใหญ่พาหุมนแรงหุมนเบาขนาดไหน
 ก็อยู่กับเรา เราก็รู้สึกตัวของเราอยู่มันอ่อน ความอ่อนนั้นอ่อนยังหวังว่าจะได้นะ ไม่ใช่
 อ่อนเฉย ๆ นะ ยังหวังว่าจะได้อยู่ แต่เมื่อความหวังมีมากขึ้น ๆ เครื่องก็เลยต้องอ่อน
 บ้างพักบ้างเป็นธรรมดาเท่านั้นเอง เวลาเข้าถึงตาจนจริง ๆ แล้วจะหุมนใหญ่เลยไม่ใช่
 ธรรมดานะ จะให้อ่อนลงไปจากการกำหนดเรียบร้อยแล้วนั้นไม่ได้ สำหรับเงินโอนตาม

ธนาการก็ร่อยหรอไปเวลานี้ เราก็ไม่พูดถึงเลย ประหนึ่งว่าลืมไป มีแต่ฟุ้ง ๆ ใส่ทองคำ
เลยไม่ได้คิดสิ่งเหล่านี้ นาน ๆ ถึงจะมาสัมผัสจึงเอามาพูด

อ่านหนังสือพิมพ์เมื่อวานนี้ให้ท่านผู้กำกับอ่านให้ฟัง เราฟังทุกทีทุกที ดิน่าฟัง
เป็นผลโดยลำดับลำดับเรื่อย ๆ อันหนึ่งที่ใหญ่อยู่ข้างหน้า อย่างอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อ
คืนนี้ วันที่ ๑๐ ธันวาคม อันนี้ก็รวมหัวกันหมดในงานธนาการชาติคราวนี้ รวมกันเลย
ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด จะรวมในงานนี้อีกเหมือนกัน อ่านดูซิเกี่ยวกับเรื่องธนาการ
ต่าง ๆ ที่รวมกัน

ผู้กำกับ หม่อมอุ๋ยบอกว่า มีเรื่องมากกราบขอหลวงตาครับ คือปีนี้ประมาณวันที่
๑๐ ธันวาคม ปีนี้จะเป็นปีที่ธนาการแห่งประเทศไทยอายุครบ ๖๐ ปี หรือจริง ๆ
ธนาการแห่งประเทศไทยในช่วง ๔-๕ ปีที่ผ่านมาดวงไม่ค่อยดีเท่าไร ผมเองได้เรียน
ถามพระอาจารย์ปิวไว้ว่า ผมอยากจะนิมนต์พระสายวิปัสสนาธุระ คล้าย ๆ กับไปสวด
ให้เป็นสิริมงคลมาทรงดูแลแก่ธนาการแห่งประเทศไทยสักทีหนึ่ง อย่างที่ท่านอาจารย์
เคยทำให้ที่ท้องสนามหลวง อาจจะไม่ใหญ่แต่ว่าเป็นลักษณะที่เอาพระสายวิปัสสนาธุระ
ที่ปฏิบัติแก่กล้าจริง ๆ สวดเป็นสิริมงคล คิดว่าธนาการแห่งประเทศไทยยังต้องอยู่อีก
นาน ก็อยากให้เป็นมงคล อย่าให้มีอะไรมาทำให้เสียได้ ที่ตั้งใจไว้ว่าประมาณวันที่ ๙-
๑๐ ธันวาคม อันนี้ก็กราบเรียนท่านอาจารย์เสียก่อน จะมีองค์ไหนบ้างแล้วแต่ท่าน
หลวงตาครับ

หลวงตา แล้วจะเอาประมาณสักกี่รูป

ผู้ว่าการธปท. ผมก็แล้วแต่ท่านอาจารย์จะแนะนำ ท่านอาจารย์เป็นหัวเรือที่ท่านเต็มใจ
จะมา อย่างอาจารย์ตึก ที่วัดหลวงปู่เทสก์ ท่านก็เต็มใจจะมา อาจารย์ตึกก็แวะเวียนมา
หาเรื่อย ถ้าอย่างนั้นท่านก็เต็มใจจะมา ทำหกลีบรูปครับถึงจะเป็นตัวเลขที่เป็นมงคล
จริง ๆ

หลวงตา แต่การสวดการอะไรให้เป็นเรื่องของพระนะ ไม่ใช่เป็นเรื่องของหลวงตา
เลยเถอะนะ ให้เป็นเรื่องของพระทั้งนั้นแหละ

ผู้ว่าฯ ท่านอาจารย์ต้องเลือกท่านอาจารย์ก็ต้องอนุมัติก่อน ตัวผมเองอยู่เดี่ยว
ตัวเดียวก็ไป ธนาการยังอยู่อีกนานครับ ไม่อยากให้เสียหายอย่างไรเกิดขึ้นอีก ตอนนั้น
ขาดสติทำอะไรเสียหายกันมาก

หลวงตา จะเอามากใช้ไหมละ

ผู้ว่าฯ แล้วแต่ท่านหลวงตาครับ

หลวงตา หลวงตาว่าอยู่ในขนาด ๓๐ ลงมาจะเหมาะกว่า ให้พิจารณาติดต่อถาม
ตามวัดนะ

ผู้ว่าฯ ยังไงผมก็ติดต่อท่านอาจารย์ป๊อครับ แล้ววันนั้นผมจะได้เรียไรทองทุก
 ธนาकारด้วย จะเอาทุกธนาकारเลย ท่านอาจารย์ยังเดินรับบิณฑบาตอยู่ใหม่
 หลวงตา เตี้ยนี้ไม่ออก อยู่ในวัดก็ไม่ออก แต่การบิณฑบาตหลวงตาบิณฑบาตได้
 นะ หลวงตาคำนี้ถึงเหตุและผลได้ผลเสียของหลวงตานี้ คือหลวงตาไม่บิณฑบาต แต่
 ถึงเวลาบิณฑบาตหลวงตาเข้าทางจงกรม เอ้าสองอย่างนี้เทียบนะ ทางจงกรมได้ผล ไม่
 ใช่ว่าหลวงตาขี้เกียจนะ คือถ้าหลวงตาออกไปบิณฑบาตคนรุ่มใส่ ตอนรุ่มใส่นี้
 บิณฑบาตไม่นานแต่ยวกี่เวียนหัวแล้วก็เซซัดไปทางอื่นนะ นี่แหละเพราะมันเคยเป็นอยู่
 แล้ว ทีนี้พอถึงเวลาหลวงตาเข้าเดินจงกรม อันนี้พิจารณาโล่งทุกอย่าง ผลประโยชน์ช่วย
 โลกก็ได้ในขณะที่เดินจงกรม พิจารณาอะไรก็กว้างขวางเบิกบาน ในขณะที่นั่นก็เป็นขณะ
 สำคัญของหลวงตา เรียนให้ทราบ ไม่เคยพูดนะ ก็มีว่าเพียงเดินจงกรมสะตวกเท่านั้น
 แหละ แต่เรื่องราวมันอยู่ลึกๆ อยู่ในนี้ เวลาเดินจงกรมเป็นเวลาที่ได้ผลมากยิ่งขึ้นกว่า
 หลวงตาไปบิณฑบาต บิณฑบาตดีไม่ดีเสียทั้งธาตุทั้งขันธ์ แล้วก็อาจจะเซล้มก็ได้นะ จึง
 อยู่เอาทางนี้ หลวงตาจึงไม่ไป

ผู้ว่าฯ ท่านอาจารย์ยังดูแข็งแรงอยู่

หลวงตา การขบฉันก็เป็นปกติ ธาตุขันธ์กำลังวังชาก็พอฟิตพอเหวี่ยงกันได้

ผู้ว่า หัวใจเต้นปกติไหมครับ

หลวงตา ปกติ ๆ

ผู้กำกับ จบครับ

หลวงตา นี่แหละพระทั้งหลายที่มานี้ เวลานี้ก็กำหนดไม่ต่ำกว่า ๖๑ องค์แหละนะ
 กำหนดไว้แล้ว ๖๑ องค์ ข้าเข้าอีก เพราะเราบอกว่า ๓๐ นี้เราไม่ได้บอกตายตัวนะ บอก
 ตั้งเอาไว้เพื่อพิจารณาอ่อนน้าอ่อนหลังเท่านั้นเอง ทีนี้ก็ไปทางหน้าแล้ว จะเป็น ๖๐
 กว่าละมั้ง ประมาณ ๖๑ เรากะไว้อย่างนั้น เอาสายกรรมฐานวิปัสสนาธุระ เราเป็นผู้สั่ง
 เป็นผู้นิมนต์เอง ใครจะว่าเอียงนั่นเอียงนี้เราไม่สนใจ เรามุ่งต่ออรรถต่อธรรมต่องานนี้
 เป็นอย่างมากทีเดียว อะไรที่จะเป็นมงคลเรามุ่งต่ออันนั้น ๆ ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย
 พระที่ท่านอยู่ในป่าในเขานี้เราพูดได้เต็มปาก ท่านเหล่านี้เป็นผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมอย่าง
 แท้จริง อยู่ที่ไหน ๆ สงบเบญจบ มีแต่ระดับดับกิเลสที่เป็นพินเป็นไฟเผาหัวใจ ดับอยู่
 อย่างนั้นตลอด ๆ เพราะฉะนั้นท่านเหล่านี้ จึงเป็นผู้ทรงมรรคทรงผลได้โดยไม่สงสัย
 เช่นเดียวกับครั้งพุทธกาลที่ท่านพาดำเนินมา ผลก็ได้มาอย่างเดียวกัน

เพราะธรรมนี้เป็นธรรม อกาลิโก เสมอต้นเสมอปลาย ไม่มีคำว่าเรียกว่าแหลม
 ตามกิเลสมันปลุกปั่นและลบล้าง ว่ามรรคผลนิพพานไม่มี ศาสนาลิ้นไปเท่านั้นเท่านั้น
 มรรคผลนิพพานจะสิ้นไปหมดไป มันเป็นเรื่องของกิเลสโจมตีธรรม หากว่าธรรมจะโจมตี

ตีกิเลสบ้างก็มี ถ้าท่านทั้งหลายอยากฟังก็จะออกมาย่อ ๆ ให้ฟัง กิเลสโจมตีว่าศาสนา ล่วงไปเท่านั้นเท่านั้น มรรคผลนิพพานจะหมดไป ๆ สุดท้ายมรรคผลนิพพานไม่มี นี่คือ ความโจมตีของกิเลส ที่นี้ธรรมก็สอดรับมัดกันบ้างว่า กิเลสนั้นนะ ทั้งโคตรทั้งแซมมัน เป็นกิเลสสังหารศาสนธรรมมานาน แล้วเมื่อไรมันจะหมดเขตหมดสมัย นี่เอาตรงนี้ ถ้ากิเลสยังไม่หมดเขตหมดสมัย การพิศการเหวี่ยงระหว่างกิเลสกับธรรมต้องพิศกันไปเรื่อย เอาอย่างนี้แหละ เราเอาย่อ ๆ นะ

กิเลสมันเป็นกิเลสมาตั้งกับตั้งกลับ มันไม่เห็นสิ้นเขตสิ้นสมัย มันไม่เห็นพูดถึงเลย แล้วทำไมมันมาโจมตีกับธรรมะซึ่งทำคนให้ดีมามากต่อมาก มันทำไมไม่ว่าตัวของ มันที่ทำลายสัตว์โลกมากต่อมากมานาน ควรจะสิ้นเขตสิ้นสมัยไปแล้ว ต่อไปเราจะ ได้อยู่สะดวกสบาย ใจพวกเย็บเสื้อเย็บหมอนจะได้พักเข็มเสียบ้าง จะได้สบาย เพราะ กิเลสตัวรบกวนมันตายไปหมดแล้ว มันสิ้นเขตสิ้นสมัยแล้ว อันนี้เมื่อกิเลสยังไม่สิ้น ธรรมะก็ยังไม่สิ้น ยังพิศกันตลอดไป

นี่ละพระที่ท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านอยู่เงียบ ๆ ท่านผู้หาของดีท่านอยู่เงียบ ๆ อยู่ในป่าในเขา ๆ อย่างนั้นนะ การขบการฉับการอยู่การกิน ถ้าพูดถึงเรื่องความขาด แคลนนั้น ท่านเหล่านี้ขาดแคลนมาก แต่ท่านไม่ได้สนใจในสิ่งเหล่านี้ ที่หนักก็คือธรรม ของท่าน หนักในธรรม จะอดอยากขาดแคลนท่านไม่สนใจ แต่สนใจในความพากเพียร ที่จะให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เห็นเหมาะสมที่ตรงไหนท่านก็ไปที่ตรง นั้น ๆ ท่านบำเพ็ญมา

ด้วยเหตุนี้เอง เวลากาลอันควรที่จะเป็นมงคลแก่พี่น้องชาวไทยเรา เราจึงเป็นหัว หน้าที่ตัวเอง สั่งให้ไปนิมนต์ท่านตามที่ต่าง ๆ ให้มาในงานนี้เพื่อพี่น้องชาวไทยเราจะได้เห็น ความเป็นมงคลของท่านด้วย และความเป็นมงคลของเรา เวลาประสับประสาณคือได้ พบได้เห็นได้ยินได้ฟังท่านก็จะเป็นมหามงคลทั้งนั้น ๆ แก่พี่น้องชาวไทยเรา ด้วยเหตุนี้ เองเราจึงได้นิมนต์ท่านมา ส่วนพระทั้งหลายนั้นท่านก็อยู่กลางกรุงเทพฯ แล้วแหละ ท่านเหล่านี้ท่านยังไม่เคยไป ให้ท่านมากรุงเทพฯ เสียบ้าง เราเป็นคนนิมนต์เองให้ท่าน มาในงานนี้ วัดไหน ๆ เราเป็นคนสั่งเสียทั้งหมด

เราได้เห็นพระเจ้าพระสงฆ์ที่ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติจริงจังในอรรถในธรรมทั้งหลาย เป็นมงคลมากนะ ไม่ใช่ธรรมดา อันใดที่ไม่เป็นมงคลเราก็ทราบทั่วหน้ากันแล้ว นี่เป็น มงคลมาก ในเวลาเช่นนี้จึงสมควรที่จะนิมนต์ท่านมาเพื่อเป็นสิริมงคลแก่พี่น้องชาวไทย เราในงานธนาการชาติ ซึ่งเป็นงานใหญ่โตและเป็นงานหัวใจของชาติเราด้วย จึงต้อง นิมนต์ท่านมา คงไม่ต่ำกว่า ๖๑ องค์แหละ กะไว้แล้ว เพราะเราบอกไว้ ๓๐ นั้นเราจะไว้

จุดศูนย์กลาง ควรจะเขยิบยังไงเราไม่ได้ผูกขาด เวลานี้เราก็พิจารณาตามเหตุผล ก็ค่อยเขยิบขึ้นไปเรื่อย ๆ

พระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ อยู่ในป่าในเขาเวลานี้มีมากอยู่นะ ไม่ใช่บ่อย ๆ ทางภาคอีสานมีมากก็เพราะว่า ต้นลำอั้นลำค้ำอยู่ทางภาคอีสาน หลวงปู่เสาร์,หลวงปู่มั่น อันนี้แหละต้นลำ หรือร่มโพธิ์ร่มไทรอยู่จุดนี้ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายซึ่งเป็นลูกศิษย์ผู้ใหญ่ของท่านแล้วล่องลับไปแล้วนั้น ล้วนแล้วแต่ได้รับการอบรมศึกษาปฏิบัติกับท่านมาตลอด เวลาล่องไปแล้วก็เห็นประจักษ์พยาน เป็นยังไงมรรคผลนิพพานสิ้นเขตสิ้นสมัยแล้วหรือ องค์นั้น ๆ อัฐิธาตุท่านกลายเป็นพระธาตุ ๆ นั้นฟังซิ อัฐิกลายเป็นพระธาตุนี้เรียกว่าดีตราเลย ไม่มีใครมาค้ำได้ ในตำราท่านก็บอกชัดเจนว่า อัฐิที่จะกลายเป็นพระธาตุได้คืออัฐิของพระอรหันต์เท่านั้น ฟังแต่ว่าเท่านั้น นี่ก็ประกาศออกมา อัฐิกลายเป็นพระธาตุนี้คือพระอรหันต์องค์หนึ่ง ๆ แล้ว นั้นสิ้นแล้วหรือสิ้นเขตสิ้นสมัย

มันนอนจมอยู่ในหมอนมันก็สิ้นเขตสิ้นสมัยละซิ มรรคผลนิพพาน มันไม่ได้สนใจ แล้วผู้ท่านสนใจท่านมีอยู่ท่านปฏิบัติก็เห็นอยู่อย่างนี้จะว่ายังไง ธรรมท่านก็บอกแล้วว่า อกาลิโก ๆ มีต้นมีปลายที่ไหน ขึ้นอยู่กับผู้ทำ ทั้งกิเลสทั้งธรรมเป็น อกาลิโก ด้วยกัน ใครหมุนไปทางกิเลสก็เป็นกิเลสเป็นพินเป็นไฟตลอดไปเลย ใครหมุนไปทางธรรมก็เป็นอรรถเป็นธรรมเป็นความสงบร่มเย็นทางผลไปเรื่อย ๆ เสมอกันทั้งสอง เพราะเป็นคู่เคียงกันมาแต่ต้นแล้ว กิเลสก็มีมาดั้งเดิม ธรรมะก็มีมาดั้งเดิม ได้ชะได้ล้างกันเรื่อยมาอย่างนี้ จึงไม่มีอะไรที่จะว่าหนักกว่ากัน นอกจากผู้จะนำมาปฏิบัติตัวเองจะหนักไปทางไหน ถ้าหนักไปทางกิเลสผลของมันก็เป็นพินเป็นไฟขึ้นมา ถ้าหนักไปทางธรรมผลของธรรมก็เป็นความสงบร่มเย็นขึ้นมาทั่วหน้ากันไม่ว่าหญิงว่าชาย นักบวชและฆราวาส เหมือนกันหมด เพราะธรรมท่านไม่ลำเอียง นี่ละให้พากันจำเอาไว้ละ

เรื่องมรรคผลนิพพานอย่าไปถาม อย่าให้กิเลสหลอกนะ ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติ ใครไม่ประดิษฐานธรรมของพระพุทธเจ้าขึ้นมาได้ เพราะธรรมเป็นหลักธรรมชาติ กิเลสก็เป็นหลักธรรมชาติ มันเกี่ยวข้องกับจิตใจของผู้ใด ๆ ผู้นั้นจะแก้หรือถอดถอนหรือส่งเสริมทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว ก็เป็นเรื่องของผู้นั่นเอง ผลก็จะปรากฏขึ้นตามนั้น จะให้อันใดอันหนึ่งกาลสถานที่เวลาล่วงมาบีบบังคับให้หมดเขตหมดสมัยทั้ง ๆ ที่คนทำดีทำชั่วมีอยู่อย่างนี้เป็นไปไม่ได้ การทำนั้นเป็นการผลิตผลขึ้นมา ทางชั่วก็ผลิตผลทางชั่วขึ้นมา ทางดีก็ผลิตผลทางดีขึ้นมา การทำของโลกยังมีอยู่ ผลดีผลชั่วต้องมีตามการกระทำดีชั่ว นั้นแหละ

เราอย่าให้กิเลสหลอกนะ เวลานี้กิเลสกำลังเป็นศาสตองค์เอกเต็มหัวใจสัตว์โลกไม่มองดูธรรมเลยนะ เห็นอรรถเห็นธรรมเหมือนผ้าขี้ริ้ว ไม่มีคุณค่ามีราคา ถ้าเห็น

กิเลสแล้วเหมือนทองคำทั้งแท่ง ๆ กว้านเข้ามาแล้วก็มาเผาเราเสีย ๆ อย่างนี้ละมากนะ เวลาหนี ศาสนาห่างไปเท่าไร ห่างจากหัวใจคน หัวใจคนเข้าใกล้ชิดติดพันกับพินกับไฟ คือกิเลสตัณหาเข้ามาเข้า ไปที่ไหนมันมีแต่ความเดือดร้อนนะ นี่พูดจริง ๆ เราไม่ได้ประมาทโลก หัวใจดวงนี้มันก็เคยมาบังใจ ก็เห็นกันอยู่ตั้งแต่ต้นนั้น เวลามันเปิดออก ๆ ด้วยการบำรุงรักษาในทางที่ถูกที่ดี ผลก็คืออุปการะขึ้นมา ๆ จนกระทั่งวันนี้หายสงสัยหมดแล้ว เรื่องบาป เรื่องบุญ นรกสวรรค์ เราไม่มีแม้เม็ดหินเม็ดทรายเลย หมอบกราบพระพุทธเจ้าอย่างราบเลย สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบอย่างนี้เอง

สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบคือรับรองหมดเลย ตั้งแต่ชั้นต่ำถึงชั้นสูงสุดวิมุตติ พระนิพพาน เรื่องบาป เรื่องนรกก็ตี ฟาดลงถึง นรกอเวจี จริงตลอด พูดฝ่ายชั่วจริงตามนั้น พูดฝ่ายดีจริงตามนั้น ตามที่ทรงรู้ทรงเห็นไว้แล้วด้วยพระญาณของพระองค์ จึงไม่มีที่คัดค้านต้านทาน มีแต่หน้าที่ของเราจะพยายามแก้ไขตัดแปลง ไขเรื่องความทุกข์ ความทรมาน เพราะความติดความดั้นของกิเลสหลุดออกไปนี่ เป็นมานานนะ ควรจะเข็ดหลาบบ้าง ควรจะเอาธรรมเข้ามาเทียบเคียง มาแก้มาไขตัดแปลงกันบ้าง จะได้เป็นผู้เป็นคนขึ้นมา ความหวังของเราก็จะเริ่มมีขึ้น

เดี๋ยวนี้ไม่มีนะ หวังเฉย ๆ แต่สิ่งที่จะสมหวังไม่เห็นมันมีนะ มีแต่ความผิดหวัง ๆ โลกทั้งโลก โลกอยู่ด้วยความผิดหวัง เพราะกิเลสสร้างความผิดหวังทั้งนั้นให้สัตว์โลก ที่จะสร้างความสมหวังให้โลกนี้ไม่มี นอกจากธรรมอย่างเดียว สร้างแต่ความสมหวัง ทำมากทำน้อยได้ตามความมุ่งหมาย ๆ สมหวังเป็นลำดับลำดับไป คือธรรม กิเลสทำให้หมดหวังไปเรื่อย ๆ ใครดิ้นมากเท่าไร หวังมากเท่าไรผู้นั้นยิ่งจะจมมากกว่าเขา อย่าเข้าใจผู้นั้นจะครองบ้านครองเมืองด้วยบรมสุข เอาไปแข่งพระพุทธเจ้าในพระนิพพานเลย อย่าไปคิดนะ ไม่มีอะไรจะแข่งละ มีแต่ไฟนรกที่จะเผาหัวมัน

ระยะนี้เป็นระยะที่พวกเราทั้งหลายจะได้รู้เนื้อรู้ตัว เรื่องอรรถเรื่องธรรมเกิดขึ้นมาในย่านนี้แหละ เราเองก็ไม่เคยคิดว่าจะได้เทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ได้ร่วม ๕ ปีนี้แล้วนะ จะเต็ม ๕ ปีแล้ว พอถึงเดือนมกราคม เต็มแล้วนะ ๕ ปี เพราะเราเริ่มมาตั้งแต่เดือนมกราคม จนกระทั่งเมษาฯ ถึงประกาศออกมาว่า เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนะ มันเริ่มไปตั้งแต่เดือนมกราคม แล้ว นี่ก็จวนจะถึงเดือนมกราคม จะถึง ๕ ปี เราก็ได้สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่สงสัยในธรรมทั้งหลายที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย

แล้วไม่มีการทบทวน เทศนาว่าการหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร จะพูดเด็ด ๆ เผ็ด ๆ ร้อน ๆ ขนาดไหนหรือนิ่มนวลขนาดไหนก็ตาม เป็นสิ่งสำเร็จรูปออกมาพอดี ๆ ผู้ทำขนาดไหนพอดีขนาดนั้น ไม่มีการทบทวนว่า นี่เห็นจะหนักไปเห็นจะเบาไป

หรือว่ากว้างไปแคบไป ไม่มีในหัวใจเรา ออกอันไหนเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ เป็นที่แน่ใจ
ๆ ตลอดในธรรมทุกชั้น

การสอนพี่น้องทั้งหลายเราไม่ได้สอนแบบงู ๆ ปลา ๆ เราปฏิบัติมาก็อย่างนั้น
เอาแบบเอาแผนตำรับตำราและ ครูบาอาจารย์กางแล้วก้าวเดิน ๆ เห็นผลประจักษ์ไป
เรื่อย ๆ จนกระทั่งประจักษ์หัวใจแล้ว ที่นี้แผนเป็นแผน ธรรมเป็นธรรม บ้านเป็นบ้าน
แปลนเป็นแปลนแล้วที่นี้ แปลนก็อยู่แปลน บ้านก็อยู่บ้าน ธรรมเป็นแบบแปลนแผนผัง
ความดีความดีทั้งหลาย จนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพาน ออกจากแปลนคือธรรมที่สอน
ไว้แล้วทั้งนั้น เมื่อปฏิบัติเต็มหัวใจแล้ว ธรรมท่านก็เป็นธรรมตามตำรับตำรา ธรรมแท้
อยู่ที่ใจ หมดปัญหาอยู่ที่ใจ เมื่อธรรมได้เข้าถึงใจแล้วหมดปัญหาไปโดยลำดับ ถ้าอยู่
ตามแบบแปลนแผนผังยังไม่หมดปัญหานั้นะ ยังทำให้สงสัย ๆ พอถึงธรรมนั้นเข้ามาใน
ภาคปฏิบัติเข้าสู่หัวใจแล้ว ปรากฏเป็นผลขึ้นมาหายสงสัยเป็นลำดับ ๆ เอาจนกระทั่ง
หายสงสัยเต็มที่หมดปัญหา

นี่ละธรรมที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ได้สอนด้วยความสงสัยสนเท่ห์ ลูบ ๆ
คลำ ๆ นะ เราสอนด้วยความแน่ใจทุกอย่าง แล้วไม่มีคำว่าทบทวน อย่างที่เรา
เทศน์นี้ เขามาอ่านให้ฟัง อ่านให้ฟังเราก็ฟังไป เราไม่เคยแก้แม่ตัวเดียวไม่เคยมี
นอกจากว่าผู้ฟังจากเสียงเทศน์หรืออะไรนั้น ฟังผิดไปอย่างนั้นะ ว่าคำนั้นผิดมันก็
สะดุดก็ทันที คือฟังเสียงนี้ผิดไปอย่างนี้ เช่น สมมุติเราว่าบอกพูดว่ากลับไป มัน
พลิกไปว่ากลับมาเสียอย่างนี้ มันไม่ใช่กลับมา กลับไป นี่แก้อย่างนี้เท่านั้นเอง นอก
นั้นไม่ผิด ผู้ฟังไปเข้าใจเสียงผิดไป เช่นว่า ให้ไป ทางนั้นมาเขียนบอกว่า ให้มา
อย่างนี้เข้าใจไหม มันก็รู้ชัดเจน ไม่ได้เขียนบอกว่าให้มา ให้ไปนะ ก็รีบแก้ทันทีเท่า
นั่นเอง นอกนั้นไม่มี

เราไม่มีการทบทวน ไม่ว่าจะเทศน์ว่าการต่าง ๆ ไม่ว่าจะการโต้ตอบประเภทใดก็
ตาม เราไม่เคยไปทบทวน ดีใจเสียใจเป็นกังวลกับคำโต้คำตอบเทศน์ว่าการว่าหนักไป
เบาไป เราไม่มี พูดออกไปไม่ว่าธรรมะชั้นใดพูดไปพร้อมหายไปพร้อม ๆ สมบูรณ์ไป
พร้อมแล้ว ๆ แล้วการปฏิบัติของเราก็เหมือนกัน เราก็ไม่ได้มาทบทวน เมื่อถึงขั้นเต็มที่
ของมันแล้วทบทวนหาอะไร ก็มันเต็มอยู่ในนั้นแล้ว ก็อย่างนั้นแหละ ธรรมที่ออกมาจาก
หัวใจที่เต็มอยู่ด้วยธรรมอยู่ในนั้นแล้วก็แบบเดียวกัน ออกมาในธรรมชั้นใดก็เต็ม
เปี่ยม ๆ ด้วยความจริงทั้งนั้น ไม่มีหลอกมีลวง เจ้าของไม่สงสัย

นี่ก็ได้สอนพี่น้องทั้งหลายได้ ๕ ปี แล้วนะ เป็นแกงหม้อใหญ่สอนตลอดมา ท่าน
ทั้งหลายหาศาสนาหาที่ไหนอยากถามอีกที่หนึ่งนะ ตั้งปัญหาถาม ให้ท่านทั้งหลายไป
ถามเจ้าของอีกนะ นี่หลวงตาตั้งปัญหาขึ้นให้ตอบ ศาสนานี้หลวงตาบวตัดครองพี่น้อง

ทั้งหลาย ตัดครองพระพุทธเจ้ามาเป็นอันดับแรกแล้ว ด้วยความเชื่อความเคารพสุดยอดแล้วกับพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ สุดยอดแล้ว นี่ก็มาสอนพี่น้องทั้งหลาย อีกด้วยความเชื่อมั่น มาสอนด้วยความแน่ใจ แล้วที่นี้ผู้ฟังเป็นยังไง หรืออะไรก็สู้ถึงบุตรถึงคุณไม่ได้หรอก อยู่ที่ไหนเวลาไหนก็อยู่ในถึงบุตรถึงคุณ เป็นยังไงถึงบุตรถึงคุณ มันก็มีแต่หนอนอยู่ในนั้น มีของวิเศษวิโสที่ไหน ฟังซิ เราคิดบ้างซิ ตายทิ้งเปล่า ๆ เกิดประโยชน์อะไร

ใครรับรองเราทุกคนที่เกิดมาอยู่ด้วยกันนี้ มีมากมีน้อยทั่วโลกดินแดน แม้แต่สัตว์เขาก็รับรองตัวของเขาเอง ที่นี้เรารับรองเราเราจะรับรองแบบไหน สร้างความชั่วช้าลามกไว้เผาตัวเองให้จมลงไปอย่างนั้นหรือ การรับรองรับรองอย่างนี้หรือ หรือเราจะรับรองหาคุณงามความดีแก้ไขตัดแปลงสิ่งไม่ดีให้ดีขึ้น ๆ จนเป็นที่พอใจแล้ว ไปเมื่อไรไปเถอะ นี่คำรับรองมี ๒ ประเภท ให้เลือกพิจารณาเสียแต่บัดนี้ละ เราอย่าเป็นคนยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าศาสดา กิเลสมันตัวยิ่งใหญ่ มันยกทัพไปตีหัวพระพุทธเจ้าตลอดเวลา อยู่ในหัวใจเราแน่ละ มันออกจากหัวใจมันก็ไปปล้ำธรรม ๆ ท่านว่าให้ขยันมันก็ชี้เกียจเสีย มันก็ปล้ำกันอย่างนี้ ให้มีความขยันหมั่นเพียร ก็ชี้เกียจเสีย ท่านบอกให้ไปทำบุญ โอ๊ย.ไปหาดกปลาดีกว่า นั่นมันก็ไปอย่างนั้นเสีย นี่ละมันปล้ำธรรม มันอยู่ในหัวใจของเราละ เราต้องแก้ก็ได้พูดแล้ว

เมื่อวานหรือวันไหนเรายังไม่ลืม คำว่าธรรมกับกิเลสอยู่ในใจดวงเดียว เป็นอารมณ์ขึ้นมาเหมือนกัน อารมณ์หนึ่งมันรบเร้าเราเป็นลำดับลำดับจนกระทั่งจุดกระชากเราไปตามอำนาจของมัน เป็นอารมณ์ของใจที่อยากทำนั้นอยากทำนี้ อยากดูอยากเห็น อยากได้ยินได้ฟังอยากทำ ซึ่งเป็นสายทางของกิเลสทั้งนั้น ๆ เราก็ทำไปตามมัน นี่เรียกว่าอารมณ์ของกิเลส กิเลสเป็นอารมณ์ออกมาผลักดันออกมา ให้อยากรู้อยากเห็น อยากได้ยินได้ฟัง อยากทำสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย แต่เป็นทางของกิเลสมันก็อยากทำ นี่เรียกว่าอารมณ์ อันนี้เรียกว่ากิเลส มันอยู่ในหัวใจดวงเดียวกัน อีกอารมณ์หนึ่งพลิกกันนะ อยากสร้างคุณงามความดี อยากทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา ละชั่วทำดี นี่คืออารมณ์อันหนึ่งภายในใจ มันเกิดขึ้น นี่เรียกว่าธรรม

ที่แรกได้บังคับนะ อารมณ์ของธรรมโงหัวไม่ขึ้น กิเลสเหยียบเอาไว้ ๆ เราต้องพยายามปลุกขึ้นมาเรื่อย ๆ พอปลุกขึ้นมาหลายครั้งหลายหน ที่นี้โงเง ลุกขึ้นได้ตั้งไข่ได้ตั้งไข่ได้ก็นั่งได้เหมือนเด็ก จากนั้นก็คลานได้ จากคลานก็ลุกเดินได้ เด็กก็วิ่งได้ นี่ฝึกหัดอยู่ตลอดเวลา จิตใจเราฝึกอย่างนี้แบบเดียวกัน อย่าให้มันติดฝั่งเป็นจรวดดาวเทียมทีเดียวไม่ได้นะ ต้องติดต้องดินเสียก่อน นี่เรียกว่าธรรม อารมณ์อันหนึ่งอยู่ในใจ ที่นี้เวลาเรานำภาวนาเข้ามากำกับใจ เช่น พุทโธ หรือ อัมโม เป็นต้น นี่ก็เรียกว่าอารมณ์ของ

ธรรมเข้าแนบกับใจ รักษาใจ เมื่อใจได้รับอารมณ์ของธรรมอยู่ตลอดไปแล้ว ใจจะค่อย
ฟื้นตัวขึ้นมา ๆ สงบร่มเย็น เพราะอารมณ์ของธรรมเข้ากล่อมจิตใจ ไม่ได้เหมือน
อารมณ์ของกิเลสกล่อมแล้วเป็นพินเป็นไฟ นั้นผิดกัน นี้เรียกว่า ธรรม

เมื่อเวลาอบรมหนักเข้า ๆ มันก็มีความซึมซาบ มีความดูดีมี มีความเย็นภายในใจ
แล้วประจักษ์อยู่ภายในตัวเองว่าจิตนี้สงบ จากสงบแล้วมีความสว่างไสว นี้รู้ อยู่ใน
ใจนะ ไม่ต้องหาใครมาถาม จิตเป็นนักรู้ที่อยู่ในใจของเรา แต่เวลากิเลสมันปิดไว้รู้ก็รู้ไป
ทางกิเลสเสีย เวลาธรรมเปิดขึ้นมาแล้วมันก็รู้ไปทางธรรมดูดีมีไปทางธรรม ที่นี้ก้าว
เดินเรื่อย ๆ นี้เรียกว่าธรรม อารมณ์ของธรรมเป็นอย่างนี้ ที่นี้อยากทำตั้งแต่สิ่งที่เป็น
คุณงามความดี อยากแก้กิเลสตัณหา อยากหลุดพ้นจากทุกข์ อยากเรื่อย ๆ ความอยาก
นี้เป็นมรรค ไม่ได้เหมือนกิเลสพาอยาก กิเลสพาอยาก อยากเพ้อจมนี่เป็นความอยาก
ของกิเลส จำเอานะ

คำว่าธรรม ๆ มีอยู่ที่ไหน ให้สังเกตดูหัวใจของเรา มันมีอารมณ์กล่อมใจขึ้นมา
๒ อย่าง อารมณ์กล่อมไปทางกิเลส ท่านเรียกว่ากิเลส อารมณ์กล่อมไปทางด้านธรรมะ
เพื่อจะพาเราให้ดี เรียกว่าอารมณ์ของธรรม กล่อมใจไปทางชั่วช้ำลามกให้ลุ่มให้จม นั้น
เป็นอารมณ์ของกิเลส ๒ อย่างให้เลือกเอา ดูในหัวใจของเรา เอาละ วันนี้พูดเพียงเท่า
นี้แหละ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com